

*ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΙΔΡΥΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΟΛΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ*

1. Στο άρθρο 3 παρ. 2 καθορίζονται διαζευκτικά τα προσόντα του Προέδρου - Διευθύνοντος Συμβούλου και του Αντιπροέδρου του Ε.Σ.Ο.Α., χωρίς να προκύπτει σαφώς αφενός αν και στις δύο περιπτώσεις απαιτείται πτυχίο Α.Ε.Ι. και αφετέρου το κριτήριο διαφοροποίησής τους (εκτός του χρόνου εμπειρίας).

2. Στο άρθρο 3 παρ. 4 προβλέπεται ότι ο Υπουργός Μεταφορών ορίζει προσωρινά τους εκπροσώπους των Φορέων (ΕΝΑΕ, ΤΕΕ, ΚΕΔΚΕ, Εν. Ασφ. Εταιρειών), εάν αυτοί δεν υποδειχθούν εντός της σχετικής προθεσμίας. Από δεοντολογικής τουλάχιστον απόψεως δεν είναι ορθό ο Υπουργός να ορίζει μέλη αυτοδιοικούμενων φορέων. Στην περίπτωση αυτή το όργανο πρέπει να λειτουργεί με τα υπόλοιπα μέλη του (βλ. το άρθρο 19 παρ. 2 του ν. 1599/1986).

3. Στο άρθρο 3 παρ. 6 πρέπει να περιληφθεί ορισμός για την δικαστική και εξωδικαστική εκπροσώπηση του ΕΣΟΑ.

4. Στο άρθρο 3 παρ. 9 δεν ορίζονται τα προσόντα των Ειδικών Συνεργατών και ο τρόπος πρόσληψής τους, ενώ δεν φαίνεται στο προσχέδιο να σχετίζονται οι Ειδικοί Συνεργάτες με το προσωπικό του ΕΣΟΑ που προβλέπεται στο άρθρο 5.

5. Η πρόσληψη του προσωπικού, σύμφωνα με το άρθρο 5, γίνεται κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του ν. 2190/94 μετά από δημόσια προκήρυξη. Το προσωπικό διακρίνεται σε επιστημονικό, ειδικών γνώσεων και βοηθητικό (άρθρ. 5 παρ. 1α), χωρίς να προσδιορίζεται η διαφορά μεταξύ “επιστημονικού” και “ειδικών γνώσεων”, ενώ στη συνέχεια και στο ίδιο εδάφιο χρησιμοποιείται ο όρος “διοικητικό” προσωπικό που δεν συναντάται αρχικά. Επίσης δεν ορίζεται ειδικότερα η διαδικασία πρόσληψης και δεν παρέχεται σχετικά εξουσιοδότηση. Η επιλογή αυτή αντίκειται πάντως στην πολιτική της κυβέρνησης να διατηρηθεί οπωσδήποτε το σύστημα του ΑΣΕΠ στη δημόσια διοίκηση και να διευρυνθεί στον δημόσιο τομέα

6. Στο άρθρο 5 παρ. 3 προβλέπεται ως προϋπόθεση για την παράταση της απόσπασης “αίτηση ή έγγραφη σύμφωνη γνώμη του απεσπασμένου προσωπικού”. Η

διατύπωση δεν είναι δόκιμη, διότι αίτηση μπορεί να υποβληθεί μόνον από συγκεκριμένο υπάλληλο, ενώ δεν νοείται “σύμφωνη γνώμη” από τον ενδιαφερόμενο εφόσον ο όρος αυτός προσιδιάζει σε συλλογικό όργανο.

Αθήνα, 8 Απριλίου 1997

Dis.Δ14/ΠΙ/odikiasfalia.doc/27.3.97/p.1-2/rp